

A HAJNAL ELSŐ HALVÁNY JELEI

LADIK KATALIN

A hajnal első halvány jelei.

A zavartság első jeleit
még nem a „lökést” csak a nyugtalanságot
érezte.

Állatokat látott menekülni
lágyan mint a hópelyhek
a ráhulló sok-sok napnyugtától

megérintette a vállán levő
bíbor réteget.

*

a feszülő víz a rózsaszínű remegés
egy madár távoli hangja
mindez hasonlít az igazi élethez

kendővel a halványkék folyadékot

az elrejtett kéz
folyó vagy egy álom által viteti magát

*

a következő hosszabb villám
megvilágította arcát

halkan beszélt
húst nem kívánt

erős fény ült szemében

ő csendesen dorombolt
egyre közelebb önmagához

*

Puha üvegszékeken
önmagát megsokszorozva behajol
a következő rétegbe.
Nem bírja kiszakítani magát
a didergő székek alól.

Hagyma. Tükör.

*

nyersen mint a zaj
vagy „ó a jó kis fehér bor”

az életnek csak a technikai lánc végén
van valóságos léte

az ember
mint a daru vagy mint a repülőgép
szivárványt idéz elő

*

Semmi ami zöld, semmi ami fonnyad.

*

Nem hó. Elfelejtette, hogy hívják.

*

Ő maga
a fényes felhő.

Rés az égbolton.

AZ IDEGES PATAKOK KIHUNYTAK

Hol is találták ezt a Janus-nedűt,
hogyan fest ez a kétszínű, csalóka
mártás, honnan merítették,
mit akar ez a
suttogó, fortyogó idegen?

VÁNDOR, KEZÉBEN FELREPEDT GRÁNÁTALMA

Arcára van írva a varázslat.
Mesél a fáról, melynek gyümölcse zöld madarak.
Az elszökő gázt gyengéden
kilöki magából
mintha régi ízeken csodálkozna
keresi a sötét vitorlát,
amely már ráncosodni kezdett.

Mesél valami büntetésről,
távoli hajnali ködökről,
korábbi életének mozzanatairól,
a nagy feladatról.
A fehér égő kialszik torkában.

A ráomló patakok.

Amikor feleszmél, kiáltani akar.

AZ ÉGEN ÁLMOS KÍGYÓK

Tprrr! Tprrr! Tprrr!

Ingével letakarta a halott istent.

JÉGMADÁR

Jík! Jík! Hú.

Kvrc. Kvrc.

Hess!

NÉZD, EZT A FÉNYES DRÓTOT!

Bosnyák István barátomnak, szeretettel
„verdes
a forró kőbe szorult fejsze”

És te is nézd, meztelen,
engedelmes, új bolygó, emberi lény,
aki élettársa lettél rőt bozóttal,
dacos, szép és veszedelmes
derékba törve
élettelenül a szürke égen
ahonnan zápor dől és mindent elsöprő
bánat és düh és keserű győzelem,
te szikrázó vitorla,
messziről jött ideges hangszer.